

den, thi dersom hans Parti faar Lov til at raade, saa komme I til at faae adskillige Ride-ture paa Trøbesten, eller: I skulle ikke holde Øber til den eller den, thi han under ikke Soldaterne to Skilling, eller han under ikke Menigmands Kone en Kop Kaffe. Saadanne Udtalelser komme frem, de irritere Stemningen og vække Lidenskabten, og naar Lidenskabten først er vakt og Fanatismen er vakt, kommer der Valgtryk. Til sidst veed man hverken ud eller ind om, hvem der er Skyld i Valgtrykket. Behreider man en Venstremand, at han gjør sig skyldig i Valgtryk mod Høire, siger han, at det er Modtryk, og behreider man en Høiremand, at han gjør sig skyldig i Valgtryk mod Venstre, hedder det ligeledes, at det kun er Modtryk. Det minder om Drengen, der da han blev greben i Slagsmaal, undskyldte sig med: „Jeg slog han først og saa slog jeg først“. Her er Noget, som vi Alle kunne gjøre, vi kunne sørge for, at der kommer en bedre Tone ind i de Forhandlinger, vi føre omkring i Valgkredsene, vi kunne sørge for, bidrage meget til, at der holdes borte saadanne lidenskabelige Udtalelser, som bibringe Valgerne en aldeles falsk Forestilling om de Personer, der have Indflydelse i det politiske Liv. Det tror jeg, vi kunne gjøre, og jeg tror, at vi ved at gjøre dette, udrette langt Mere end ved at knytte en Misbilligelse til Godkjendelsen af dette Valg. Dette vil jeg lægge de ærede Herrer paa Hjerte.

— Der er fremdraget mange Enkeltheder med Hensyn til Valget i Slagelse. Jeg skal ikke trætte den ærede Forsamling ved at gaa ind paa dem. Jeg skal kun gjøre nogle ganske faa Bemærkninger. Der er saaledes slaget over, at Borgmester Rump har deltaget i og anført Processionen i Slagelse. Det forekommer mig, at være en ganske besynderlig Klage, thi, naar Borgmester Rump er i Slagelse, er han slet og ret Valger Rump og ikke Borgmester Rump. Saa bemærker det ærede Medlem for Sorø (Alberti), at i Reglen vare Venstremændene selv der, hvor de vare valgte ved den skriftlige Afstemning, bleve valgte ved Raaring, og det ansøgte han som Bevis for, at der maatte være udøvet stor Lyang paa Valgerne. Jeg tror ikke, at det er Tilfældet, thi Sagen er, at ved Raaringen møder Byens Befolkning, som i Reglen er høirejsindet, ikke. Den bliver hjemme. Vi, som stille os paa Valgtribunerne, vi Høiremand, ere ikke bange, fordi Raaringen er falden ud til Stade for os, thi vi vide, at vi have Reserve-tropper, som skulle rykke i Siden, naar Hovedslaget skal staa, saa den Bemærkning tror jeg, har ikke stort at sige. For ikke at trætte Forsamlingen skal jeg slutte hermed. Vi kunne nok vide, hvad Resultat vi ved Afstemningen komme til. Jeg stemmer for det Forslag, som er stillet af de 6 Herrer i Udvalget.

Tung: Naar man ser ganske roligt og sagligt paa den Indstilling, som er kommen fra Flertallet, er det Første, der undrer, dette, hvorledes i Alverden det er gaaet til, at de tre Partier ere komne sammen i Hjørn Enighed. Det er det Første, der undrer, og saa spørger man: Er det saglige Grunde, der har ført dem sammen? Det kan være, at det for den ene Gruppes Vedkommende har været saglige Grunde, men enhver af de andre Grupper har sagt: Vi ville med den Gruppe, den skal ikke faae Noget at behreide os, hvis Regjeringen skulde faae ifinde at opløse. Thi det have vi hørt tale om, at, hvis man gjorde noget Saadant, som at forkaste Valget, var Folkethinget ikke bedre værdt end at blive sendt hjem, og saa kunde man jo meget godt tænke sig, at den ene Gruppe eller de to Grupper sagde, at de vilde gaa med og tage en fast Stilling. Men der er kommet saa mange underlige Ting frem siden hin 8de November, da det Laarn, Babelstaarnet, styrtede sammen, saaledes at vi nu leve midt i Sprogforvirringen. Den have vi nu. Nu kaldes eet Parti radikalt, et andet moderat, vi have nu denne Sprogforvirring ovenpaa Laarnets Nedstyrning, og derfor maa man ogsaa undre sig over en saadan Indstilling. Ligesom man forundrede sig over en saadan Indstilling her i Thinget, da man faae den, men ikke hende Forhandlingerne i Udvalget, saaledes vil man forundre sig i Landet og spørge: Hvorledes er det muligt? Er det saglige Grunde, der have ført de tre Grupper sammen, eller er det for den enes Vedkommende saglige Hensyn og for de andres politiske Skaktræk? Saaledes ville Høirerne spørge for at faae Rede paa Tingen. Nu skulde man altsaa synes, efter hvad man siden har hørt fremsætte, at det var sagligt. Men, da Ordføreren havde givet een Fremstilling, gav det ærede Medlem for Viborg en anden, der aldeles underkjendte den Fremstilling, som Ordføreren havde givet. Han underkjendte aldeles det, som Ordføreren havde sagt, saa at man faae deraf, at de to Herrer vare meget uenige. Jeg troer, at det Medlem, der har taget det rette Stade, er det ærede Medlem for Storeheddinge (Scanenius). Jeg ser ikke, at der vindes det Allermindste ved en saadan Misbilligelse her. Jeg finder, at de to — ja, der er forresten flere — Spireblade idag have havt Ret, som sige, at det er Noget, som Høire giver dem for at smøre dem om Munden og faae dem til at gaa med sig, og naar man kan faae det for saa godt Kjøb, hvorfor skulde man faae ikke gjøre det. Det er blot en lille Smule for aabnemundet; Artiklen skulde have været gjemt en Dag længere, den er kommen en Dag for tidlig. Men det er virkelig Tilfældet, og derfor er jeg enig med det ærede Medlem fra Storeheddinge. Jeg mener altsaa, at denne Misbilligelse er kun en lille Læffer-